

FOTO: PISOEL

Sådan går det med økonomien i HS

Hvordan står organisationen, efter et år usikkerhed efter den globale corona-krise? Her følger en kort snak med hovedbestyrelsens kasserer Peter Tranders.

Humanistisk Samfund er trods en hård start på året uden egenkapital, og en global krise, der besværliggjorde foreningens ceremonier, kommet gennem året på en forsvarlig facon med en fornuftig økonomi. Hvad skyldes det?

Den lavere aktivitet i lokalforeninger som er en del af hovedforeningen (København) og fx online årsseminar pga Covid-19 situationen har medført lavere udgifter, som er gået direkte på foreningens bundlinje. Det er også tilfældet med det aflyste folkemøde, som i sig selv gav en besparelse på 15.000 kr.

Så corona-krisen har ikke ramt foreningen så hårdt som forventet?

Det var forventet at corona ville give stor risiko ift. konfirmationerne. Dette har vist sig ikke at blive tilfældet, da vi via sekretariatets og konfirmationsgruppernes store indsats har været heldige at få ombooket og ændret aftaler i stort omfang uden væsentlige omkostninger."

Der har været enkelte afmeldinger fra konfirmationer pga. ændrede datoer og kollision med fx efterskoleophold o.lign. Dette har heldigvis været begrænset, og enkelte elever har kunnet flyttes til andre hold."

Vi har dog også oplevet, at antallet af øvrige ceremonier er faldet. Det giver en lavere indtægt. Det er dog koblet med lavere udgifter, da ceremonielevere og celebranter ikke har skullet honoreres eller have refunderet kørselsomkostninger.

De fleste konfirmationsgrupper har formået at holde budgetterne og dermed kunne finansiere de centrale ressourcer der har hjulpet med koordination og fx planlægning af kurser for nye undervisere. Grupperne har haft et mål om at skulle levere 25 procent af omsætningen til de centrale omkostninger, hvilket i store træk er lykkedes.

Forsøget i Midtjylland med omlægning til dagskurser og heldige aftaler omkring lokaler har givet et ekstraordinært overskud på mere end 50.000 kroner oveni denne gruppes forventede overskud.

Hvordan placerer det HS ind i 2021?

Vi forventer at gå ud af regnskab 2021 med et overskud på mindst 140.000 kr. og sikrer dermed den reetablering af egenkapitalen, der var nødvendig efter 2019, som efterlod foreningen uden egenkapital. Der arbejdes i budgettet for 2021 videre på at sikre et overskud og dermed forøge den nødvendige egenkapital. Størrelsen af denne, og dermed målet, er beregnet til at være ca. 400.000 kr. pga. de forpligtelser, foreningen har overfor medarbejdere og samarbejdspartnere.

Hvad skal vi som organisation være opmærksomme på?

Vi skal fortsat være opmærksomme på at holde de budgetter, vi i de enkelte grupper selv er med til at stille op og vurdere om de omkostninger, vi afholder enten kan gøres lige så godt billigere andre steder, eller om de skaber værdi for det enkelte arrangement eller gruppe.

AF
**CHRISTOFFER
MUNCH PAULSEN,**
HOVEDBESTYRELSEN

Ny serie:**Mød humanisterne**

I en ny række portrætartikler træder Humanisten et skridt nærmere på medlemmerne og lader dem fortælle deres historie og grundlag for at være en del af Humanistisk Samfund.

Leif Søndergaard er et af Humanistisk Samfunds nyeste medlemmer, men de humanistiske tanker og ideer har han tilsluttet sig, lige siden han som helt ung meldte sig ud af folkekirken. I litteraturen har han altid fundet et sprog for humanismens værdier, og især én roman gav genklang i ham.

FOTO: HUMANISTISK SAMFUND

“Det er vigtigt at have en ikke-religiøs holdning til de store vendepunkter i livet”

I romanen 'Robinson Crusoe' strandede den unge Robinson Crusoe på en øde ø efter et skibbrud. Han er alene i en ny og uberørt verden, og det er op til ham selv at finde mening med sin tilværelse. Romanen skrev Daniel Defoe i begyndelsen af 1700-tallet, og da Leif Søndergaard læste den som ung dreng flere hundrede år senere, ramte historien en nerve i ham.

“Jeg kan huske, at jeg som ung var meget søgende og læste mange bøger om forskellige religioner og filosofiske retninger. Men romanen 'Robinson Crusoe' rørte noget i mig. Det er historien om mennesket, der opbygger sin tilværelse fra grunden – uden civilisationen i ryggen. Jeg læste henover de kedelige religiøse passager, og senere tog jeg også afstand fra den kolonialistiske tankegang. Men da jeg læste romanen første gang, så var det mest af alt fascinationen af en mand, der lander på en øde ø og opbygger sin tilværelse fra grunden. Det var med til at give mig en erkendelse af, at jeg ikke

kunne bygge min verden på de religiøse ideer, jeg havde fået med fra barnsben. Men at jeg selv måtte bygge min tilværelse og overbevisning op fra grunden,” fortæller Leif.

I dag er Leif Søndergaard 74 år og pensioneret fra sit arbejde som studieleder og underviser på Litteraturvindselskab på Syddansk Universitet. Han har netop skrevet en børnebog om Jens Langkniv, holder foredrag og er fortsat aktivt medlem i flere kulturelle organisationer. Han er i gang med en ny bog om skak i midaldderen – og nu er han også medlem af Humanistisk Samfund. Nysgerrigheden på sine omgivelser og de store spørgsmål i livet er ikke blevet mindre med alderen, og det er især Humanistisk Samfunds fokus på de ikke-religiøse ceremonier ved livets store vendepunkter, der har appelleret til ham.

“Jeg har før været med i Ateistisk Selskab, men jeg syntes, der manglede noget. Vi har brug for fællesskabet omkring det nyfødte barn, den unge, der skal ud i verden, partnerskabet med en elsket og afskeden med mennesket. Det er fællesskabet med andre mennesker, der giver tilværelsen mening, og det er vigtigt at have en ikke-religiøs holdning til de store vendepunkter i livet. Og der er brug for en

FEJRER DU JUL?

“Jeg tænker mere på det som en 'midvinterfest', men jeg respekterer julen i den form, den bliver fejret hos dem, jeg er på besøg hos. Jeg synes også, at tolerance er en vigtig humanistisk værdi, og der går ingen skår af mig ved at synge med på julesalmerne. Men når det bliver min tur til at vælge en melodi, så vælger jeg en ikke-religiøs – 'På loftet sidder nissen'.

organisation, hvor man kan sprede information, have nogle diskussioner og indgå i den offentlige debat. Derfor meldte jeg mig ind,” siger Leif.

Selv er Leif Søndergaard vokset op i en familie, som han selv beskriver som 'vane-medlemmer' af folkekirken. Han blev konfirmeret sammen med klassekammeraterne, men efterhånden som han studerede og især dykkede ned i de religiøse og historiske værker på sit studium, blev det tydeligt, at Folkekirken ...*fortsættes side 3*

**AF
CHRISTINA
KJELDEN,
JOURNALIST**

...fortsat fra side 2

ikke var en forening, han kunne støtte længere.

"Jeg gik op til præsten i Brabrand og meldte mig ud. Der fik jeg ødelagt hans frokost godt og grundigt, han blev i hvert fald meget sur. Men der var ikke nogen vej uden om, for jeg havde jo forstået, hvordan den religiøse litteratur er skruet sammen af skriftlærde, og at forestillingen om religion er menneskeværk.

Det religiøse univers er lodret med en eller anden gud for oven og helvede for nede, mens det humanistiske univers er vandret. Vi forholder os til hinanden, naturen, fællesskabet, det er det, der giver universet mening og ikke en eller anden opfundet skikkelse. Humanismen har 500 års traditioner og er suppleret med rationalismen, og det er de hovedpiller, som jeg synes vores samfund skal bygge på," fortæller han.

Leif Søndergaard er et engageret menneske med mange roller og forpligtelser i sit lokalmiljø. Som nyt medlem i Humanistisk Samfund overvejer han endnu, hvordan han vil engagere sig fremadrettet.

"Jeg kunne godt finde på at gå ind i celebritættrollen, og jeg synes, at fx konfirmationsforløbet er meget smukt tilrettelagt med stor respekt for og inddragelse af de unge. Jeg tilhører selv en kreds, hvor vi godt selv kan planlægge ikke-religiøse højtideligheder som begravelser og dåb, men det er ikke alle, der kan det, og så er det godt, at Humanistisk Samfund kan danne en officiel ramme og sammenhæng, man kan træde ind i. Mennesket er ikke alene på en ø, for nu at vende tilbage til Robinson Crusoe, og det er vigtigt at føle sig som en del af et større fællesskab, især ved livets store begivenheder."

Succesfuldt årsseminar – trods corona

Humanistisk Samfunds årsseminar var en stor succes, trods det skulle afholdes digitalt ved hjælp af programmet Zoom – så godt gik det, at der næste gang også forsøges med den digitale model.

Den digitale løsning gjorde nemlig, at mange flere valgte at deltage. Seminaret så et flot fremmøde med hele 30 aktive medlemmer og interesserede, og mødet blev styret med hård hånd af foreningens landssekretær Troels Barkholt-Spangsbo.

Troels bød velkommen med en status for foreningens aktiviteter og vores rejse gennem corona. I løbet af seminaret blev deltagerne to gange fordelt ud i mindre arbejdsgrupper, først afhængigt af det område, de var interesserede i, og sidst til en diskussion om det kommende arbejdsprogram for de næste fire år.

Diskussionerne gik lystigt, og der var en masse stærke bud – fra rekruttering og fastholdelse af frivillige til udbredelse og anerkendelse af det humanistiske livssyn.

Der blev afholdt to oplæg – først med Mauro Lacardi, der er bestyrelsesmedlem af 'Læger uden Grænser',

til et oplæg om deres vigtige arbejde.

Sidst på mødet satte Sidsel Kjems os ind i Folkekirkens økonomi med udgangspunkt i hendes PhD: Hvad den koster for samfundet, og hvor kommer pengene fra?

En ting vi dog lærte ved den digitale løsning var, at det kan være vanskeligt at socialisere og 'hyggesnakke' med de andre frivillige. Det overvejes, hvordan det kunne gøres.

Næste årsseminar afholdes 6. november 2021 – igen digitalt, så flest mulige kan deltage.

Ingen 'Årets Humanist 2020'

I 2020 var det tredje år i træk, at Humanistisk Samfund skulle have uddelt 'prisen'. Sidste år gik prisen til lokalpolitiker Tommy Petersen for at være "et fyrtårn for ligestilling af livssyn og for anerkendelsen af humanismen som livssyn."

Da mødet blev afholdt digitalt, og på grund af manglende indstillinger, kunne det beklageligvis ikke lade sig gøre at overrække prisen i år. Den vender stærkt tilbage i 2021!

AF
CHRISTOFFER
MUNCH PAULSEN,
HOVEDBESTYRELSEN

Online grundkursus til nye aktive medlemmer

Kom med første gang d. 15. december og gør dig klar til at blive aktiv i Humanistisk Samfund i 2021

Dette er første af en række online grundkurser, som vi kommer til at holde for at få nye aktive medlemmer godt i gang i Humanistisk Samfund.

Her præsenteres Humanistisk Samfunds grundlag og værdisæt samt alle de forskellige måder, man kan være aktivt medlem i HS. Vi går også igennem vores

interne uddannelser og lokalforeninger, så du som medlem har et godt grundlag til at engagere dig i det, som du finder interessant.

Grundkurset er også et sted, hvor du kan møde andre nye aktive medlemmer i foreningen, og der er rig mulighed for at få stillet spørgsmål til både foreningen og de forskellige frivillige grupper.

Kom med og bliv klogere på Humanistisk Samfund!

Sted: online via zoom. Link sendes ud til tilmeldte medlemmer

Tid: 15. december 2020 kl. 19 - 21

Tilmelding: <https://1677.foreninglet.dk/memberportal/teamenrollment/index/56015>

Hvis du har nogle spørgsmål omkring grundkurset er du velkommen til at kontakte Anna Emilie Groth på sekretariatet på aeg@hs.dk.

NYT FRA HOVEDBESTYRELSEN

Som noget nyt, vil vi fra hovedbestyrelsen fremover kort fortælle her i Humanisten, hvad vi går og laver.

Bestyrelsen mødes skiftevis fysisk og virtuelt hver måned – dog på nær i juli, hvor der er mødefri. I 2020 har de fleste møder dog været virtuelle.

Siden landsmødet i marts 2020 har de største opgaver for hovedbestyrelsen været:

Styring af foreningen under Corona

Den vigtigste opgave i den tid var for hovedbestyrelsen at sikre, at der var styr på konfirmationerne, så vi ikke risikerede ikke at kunne afholde konfirmationerne, med heraf afledte udgifter og tilbagebetaling af indtægterne. Vores frivillige og sekretariatet måtte i fuld sving med at forhandle nye tidspunkter for konfirmationslejrene og ceremonierne - og til tider nye steder. Forældre og konfirmander skulle holdes orienteret, og der skulle

koordineres nye tider med undervisere, ceremoniledere etc. Det var en større opgave, og vi traf beslutning om en række forhold, og havde hele tiden fokus på vores omdømme og økonomi.

Styring af foreningens økonomi

Vi gik ud af 2019 med en negativ egenkapital pga. et stort underskud i 2019. Det har derfor været en af hovedbestyrelsens vigtigste fokusområder at sikre, at egenkapitalen som minimum blev retableret i 2020. Corona-situationen lagde yderligere pres på dette mål. Vi har derfor brugt rigtig meget tid på at vurdere de økonomiske konsekvenser af de tiltag, der har været nødvendige for især konfirmationerne i forbindelse med corona-situationen. Hvert kvartal forelægger landssekretæren en budgetopfølgning som gennemgås med HB.

Styring af nyansættelser

Marie valgte desværre ikke at forlænge sin ansættelse og stoppede med udgangen af april. Da Marie varetog en stor del af koordineringen af konfirmationerne – især i København – var det en yderligere udfordring. Hovedbestyrelsen besluttede derfor, udover at igangsætte ansættelse

af en ny frivilligkoordinator, at perioden frem til en sådan ansættelse, måtte dækkes med midlertidige ansættelser. Ellers ville vores landssekretær stå alene med den store opgave, corona-situationen havde sat os i. Vi valgte hurtigt to personer, der umiddelbart kunne overtage opgaverne med konfirmationerne, og arbejde 1-2 dage om ugen i 3-4 måneder.

Ansættelse af to studentermedarbejdere blev diskuteret og vedtaget. Og et ansættelsesudvalg blev nedsat til ansættelse af den nye frivilligkoordinator. Det blev Anna, som startede 14. august.

Der er således blevet ansat 3 medarbejdere i 2020 – 2 studentermedarbejdere og 1 fuldtidsansat. En del af ansættelserne skyldes, at vi skal have opgraderet sekretariatet til at kunne forberede World Humanist Congress, der afholdes i Danmark i 2023 - ansættelser som Human-Etisk Forbund i Norge støtter os med finansielt.

Herudover har vi i hovedbestyrelsen arbejdet med en lang række andre opgaver, såsom rollebeskrivelser, retningslinjer for møder, planlægning af årsseminar, planlægning af nyt arbejdsprogram, internationalt arbejde, procedure vedr. klager over ceremoniledere, lokalforeningspulje, dialog med lokalforeninger, markedsføringsstrategi, æstetikgruppen, vurdering af HS' holdninger, honorarpolitik og meget mere.

**AF
LONE HAUDRUM,
STATSAUTORISERET
REVISOR**

Jul, solhverv eller noget helt tredje – hvad gør humanister i december?

24. december er nok den dag i året, der betyder noget for de fleste danskere. Og selv om det for mange er traditionerne og samværet med familien, der er i centrum, og ikke det religiøse indhold, er der mange ikke-troende og humanister, der har valgt at lave deres egne traditioner for dagene omkring solhverv og jul.

En af dem er Troels Jørgensen, der de seneste 7 år har valgt at fejre solhverv for at markere, at nu begynder dagene at blive længere:

”Jeg holder jul som i gamle dage, altså før julen blev en kristen fest,” fortæller han. ”Børn og børnebørn samles hos mig den 21. december. Vi spiser traditionel julemad, and og risalamande, for det smager jo godt og har ikke noget med religion at gøre. Derefter hygger vi med spil, Kahoot, film og hvad vi ellers finder fælles interesse om. Og selvfølgelig julekonfekt til overflod.”

”Vi står relativt tidligt op den 22. december, hvor alle hjælper til med morgenboret, fordi vi skal være færdige med at spise klokken 08.54 (cirka), for der står solen officielt op, og den nye lyse tid start-

er. Så deler vi gaver ud, og det er rigtig godt at gøre om morgenen, inden de er trætte og udkørte. Derefter har vi dagen til at nyde gaverne og slappe af, mens andre ræser afsted for at blive færdige til den 24.”

Troels Jørgensen bor alene, og den 24. december tager han turen fra Aarhus til Fyn, hvor han besøger sin mor på et demensplejehjem, samt besøger en fætter, der sidder i kørestol, og en kvinde på snart 100 år, som han har kendt helt fra sine ungdomsår.

Fokus på de lyse tider

Da redaktionen stillede spørgsmålet i Humanistisk Samfunds interne gruppe på Facebook, kom der en række forskellige svar, der alle have én ting til fælles: traditioner er vigtige. Og mange fokuserer på, at solen vender og begynder at gå mod lysere tider. Som Anders Thomsen skrev:

”Jeg holder jul i stedet for Kristmesse. Med nisser, juletræ og druk og glæde over, at det går mod lysere tider. For den utrænede kan det være svært at se forskel...”

Kira Bay-Hahn supplerer: ”Vi holder en typisk dansk jul i min ateistiske familie. Vi

vægter tålmodighed (bruger timevis på sang, og timevis på gaver), taknemmelighed (for gaver, mad, hinanden etc.) og traditioner. Det gælder om at skabe lys og glæde og samhørighed i den mørke tid.”

Per Laursen har det som Anders Thomsen: ”Vi spiser god dansk julemad og danser rundt om træet til sange som ’Rudolf med den røde tud’, ’Højt fra træets grønne top’ og ’På loftet sidder nissen’. Vi giver også hinanden gaver lige som alle andre. Det vil sige stort set som alle andre, dog uden de religiøse sange.”

Solhvervssang

En anden deltager i tråden foreslår, at man i stedet for julesalmerne kan bruge Johannes V. Jensens Solhvervssang, hvor første vers lyder sådan her:

*Vor sol er bleven kold,
vi er i vintervold
og dunkle dage.
Men nu er nedgang endt
og håbet tændt -
ja, håbet tændt,
for nu er solen vendt,
nu kommer lyset og
den lange dag tilbage.*

AF
BJARKE LARSEN
JOURNALIST

København har brug for flere konfirmationsundervisere

Har du lyst til at undervise og udfordre de kommende humanistiske konfirmander i København? Så er det dig, vi leder efter!

Flere og flere unge mennesker ønsker at blive humanistisk konfirmeret, og vi har brug for flere konfirmationsundervisere til vores hold i København. Som underviser på et humanistisk konfirmationshold får du:

- Vores interne uddannelse, der klæder dig på til opgaven
- Del i et engageret undervisningsteam, som brænder for humanisme
- Mulighed for at prøve kræfter med pædagogik og undervisning
- En kæmpe oplevelse til den afsluttende ceremoni

AF
CHRISTOFFER
MUNCH PAULSEN,
HOVEDBESTYRELSEN

Du er stabil, empatisk, og har lyst til at åbne konfirmandernes horisonter og give dem brugbare redskaber til at træde ind i voksenlivet med. Derudover har du tid og lyst til at være med i et sjovt og intenst forløb i foråret 2021.

Uddannelse og opstart finder sted 13. og 21. januar i København, og undervisningsforløbene starter i slut februar.

Du tilmelder dig ved at skrive til Anna på sekretariatet på aeg@hs.dk

Har du spørgsmål, er du meget velkommen til at skrive til Anna via mail eller ringe på 81 10 20 10.

Demokratiet lever af skarptskårne meninger

Midt i en tid, hvor temaer som krænkelse og politisk korrekthed fylder meget i den offentlige debat, forlanger ny bog mere plads til, at vi kan skændes med hinanden. Forfatterne foreslår også lovmæssig ligestilling af religiøse og ikke-religiøse livssyn.

”At være demokrat er ikke at være bange – Åndsfrihed under pres”

Debatbog af Ingrid Ank og Daniel Toft Jakobsen, 222 sider.
Forlaget Klim 2020.

Hvad hedder ’åndsfrihed’ på engelsk? Eller på tysk og fransk? Ingenting, for ordet er unikt på dansk og norsk, fastslår forfatterne til en ny debatbog ”At være demokrat er ikke at være bange”. Det er en diskussion værd, om ikke åndsfriheden kan finde en passende oversættelse til andre sprog - ordbogseksempler kan findes! – men skribenternes, Ingrid Anks og Daniel Toft Jakobsens, pointe er, at fortolkningen og betydningen af åndsfrihed har spillet en helt særlig rolle i Danmark. De opridser begrebets historiske rødder med særlig fokus på ikonerne Grundtvig og Hal Koch, sætter åndsfriheden ind i aktuelle sammenhænge og byder på, hvad der lige nu skal til for at bevare og booste dens rolle i det danske samfund.

For åndsfriheden er under alvorligt pres, mener de to forfattere, der er henholdsvis teolog og socialdemokratisk medlem af Folketinget (samt kandidat i samfundskundskab). Begge er de fremtrædende medlemmer af Foreningen Åndsfrihed. De ser åndsfriheden som tæt forbundet med demokratiet. Derfor bogens titel, et citat fra en ungarsk minister, der i 1956 som sidste mand i parlamentet

stillede op mod det invaderende sovjetiske militær.

”Hvis man vil holde fast i friheden, er man nødt til ikke at være bange for dem, der kommer med en anden dagsorden,” hedder det i debatbogen. Men forfatterne mener, at netop den frygt kendetegner mange aktuelle politiske initiativer. Åndsfriheden udfordres af udemokratiske kræfter, men mindst lige så meget af samfundets restriktive reaktioner på dem. Hvis samfundet forbyder bestemte holdninger, især dem, som flertallet finder usympatiske, kortsletter nemlig den frie debat, der er åndsfrihedens siamesiske tvilling,

For at underbygge det synspunkt fører bogen sin læser gennem en række aktuelle temaer i samfundsdebatten: Fra Muhammedkrise, burkaer, bederum og rabiate imaner, over blasfemi, racisme og politisk korrekthed, til overvågning, sociale medier og helt dagsaktuelt corona. Blandt meget andet. Og den kommer godt rundt i sit stof, gør det relevant og opridser dilemmaerne, ofte uden at løse dem. Måske fordi der selv med åndsfriheden som tungtvejende argument ikke nødvendigvis er oplagte og selvfølgeligelige løsninger på alle dilemmaer. Eller måske netop derfor.

Ligestilling af livssyn

Åndsfriheden er tæt beslægtet med ytringsfrihed, foreningsfrihed og religionsfrihed. At forsvare åndsfriheden

er derfor at bruge den, lyder bogens budskab. Til at sige nøjagtigt, hvad man mener, og til at indgå i fællesskaber, hvis holdninger ikke nødvendigvis stemmer med majoritetens værditabeller.

Af særlig interesse for Humanistisk Samfund (HS) er kapitlet ”Ritualer er ikke forbeholdt religiøse”, som munder ud i et konkret forslag om ligestilling af religiøse og ikke-religiøse livssyn.

”Vi kan ikke se, hvorfor mennesker, der ikke tror på en gud, skal stilles dårligere end mennesker, der tror på en gud, når det kommer til muligheden for at samles med ligesindede om en livsanskuelse og nogle ritualer, som kan give livet indhold, mening og retning”, skriver de to forfattere, og kritiserer, at HS ikke, som for eksempel søsterorganisationen i Norge, kan foretage vielser med borgerlig gyldighed og modtage økonomisk støtte fra staten.

I en tid, hvor samfundssind og fællesskab ofte defineres som konsensus, er bogens krav om mere plads til forskellighed og til at skændes indædt med hinanden forfriskende. Man bidrager også til samfundet ved at være på tværs, ved at være modkultur og opposition, påpeger forfatterne. Uden at gøre åndsfrihed til et ”absolut og altoverskyggende hensyn”, men dog et hensyn, der ”altid skal tælle med”. De håber, at bogens holdninger kan føre til både eftertanke og samtale, og det håb deler anmelderen gerne med dem.

AF
FINN DANIELSEN
JOURNALIST

Vil du være celebrant eller ceremonileder?

Til foråret 2021 går vi i gang med at uddanne nye celebranter til humanistiske bryllupper og navngivninger, og nye ceremoniledere til vores humanistiske begravelser.

For at blive ceremonileder eller celebrant skal du interessere dig for andre mennesker og evne at sætte ord på tanker og følelser ved disse helt særlige lejligheder,

som vi højtideligholder med ceremonier. Du skal være ansvarlig, omhyggelig og moden.

Du kan læse mere her: <https://www.humanistisksamfund.dk/ceremonier/uddannelse/>

Vi er i gang med at planlægge uddannelsen til foråret, men vil allerede gerne nu høre fra dig, hvis du er interesseret i at

være med. Du er også meget velkommen til at kontakte os og høre mere om både uddannelsen og virket som celebrant eller ceremonileder.

Vil du være celebrant eller ceremonileder? Så kontakt Anna på sekretariatet på aeg@hs.dk.

Solhvervsvers

Solhverv 2020 - i en coronatid
Livets hjul for evigt drejer,
Naturens gør det samme.
intet er jo som det plejer...
vi søger Lysets flamme.
Solhvervet viser vej!

- Tara Gragers, december 2020